

бѣсовскы пзличица, съ кои-то нѣи непрѣста-
но са боримъ?

А кога-то вече тръгна да си отива (при-
казва С. Атанасъ Великій), голѣмо множе-
ство хора са рѣкнахъ да го испроводатъ;
тогава чюхме отподирѣ женскы гласъ, кой
выкаше на високо: человекъ Божій! Поча-
кай за Бога; постой малко и смили са за
моѣ-тъ дщери, коа-то са мжчи злѣ отъ
люты бѣове. Старецъ-тъ като зачу това,
по нашѣ молѣж, спрѣ са; и ето жена-та
ведно съ дщери си пристигна и, когато
приближи, припада прѣдъ С-го, кой-то ка-
то издигна поглѣды-тъ си камъ неке-то,
помоли са тайно на Бога, и той часъ нечи-
стый дхъ остави дѣвицъ-тъ, коа-то бы-
де здрава и читава.

Чюдесна бѣше още Антоніева-та дарба,
дѣкто той безъ ученіе показваше са толко-
ва мждръ и съ высокъ разумъ. Нѣкога два-
ма Еленскы мждреци додохъ при него да
го испытатъ съ мысль, като да го наадѣ-
матъ и покѣдатъ. По това врѣмѣ Анто-
ній сѣдаше на върхъ еднѣ горѣ, отдѣто ги
сзгладъ, и позна тѣхно-то намѣреніе; а ко-